

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication

34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת אחרי מות / קדושים

Shabbos Parshas Achrei Mos / Kedoshim

יב' אייר תשס"א - May 5, 2001

לכל זמן ועת..... (Monsey, NY)

הדלקת נרות - 7:39 * שקיעה/יום השבת - 7:58

זמן קריאת שמע/מ"א - 8:45 צאת הכוכבים/מעריב - 8:48

זמן קריאת שמע/גר"א - 9:21 לשיטת רבינו תם - 9:10

*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

והתודה עליו את כל עונות בני' וכו' ונתן אותם על ראש השעיר וגו' (טז-כא)

הנה מבואר, שצריך הכהן גדול ליתן את כל עונות בני' ממש על הבהמה.

ולכאורה אינה מובן, איך יכול הוא לשים את העונות על ראש השעיר?

ותירץ הגמ"ר זלמן סורוצקין זצ"ל בס' **אזנים לתורה**, ע"פ המבואר מדברי

חז"ל, שמכל עבירה שאדם נכשל בה נברא מלאך רע, שמחבל ומקטרג עליו.

אמנם כשהוא עושה תשובה, אז נפרד המחבל ממנו ויושב לו ומצפה, שמא ישוב

החוטא לכסלה וככלב שב על קיאו, יעבר שנית על עבירה זו - אז ישוב אליו

המלאך ההוא ויתחבר אל המחבל השנית שנברא מהעבירה שחזר עליה.

וגדולים השנים מן האחד לקטרג עליו ולחבל בו. ואם לא חזר החוטא על

העבירה זו ויחזור בתשובה שלימה, אז חי המחבל ההוא כנפרד מהחוטא שעשה

תשובה, עד יום הכיפורים עד שנמחקו כל שטרי חובותיו.

ולכן, כשהכה"ג מתודה על כל עונות בני ישראל, באים אליו כל המלאכים,

שנבראו מעונות בני' ומכל פשעיהם לכל חטאותם, ושנפרדו מבעליהם ע"י

התשובה, והכהן שיצא באותו הרגע מקודש הקדשים, ונמצא במדריגה גדולה

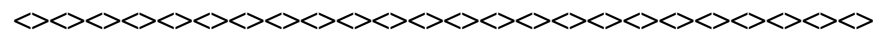
ממלאכי השרת, מצוה על המחבלים האלה ונותנם על ראש השעיר, והם

נשמעים לו, וכשדוחפים את השעיר מן הצוק והוא נעשה איברים איברים,

נאבדים מן העולם גם המחבלים האלה, ואין עוד זכר למו.

לא תקום ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה' וגו' (יט-יח)

לכאורה יש להבין, למה פרט כאן המקרא לומר "אני ה' " ?

לא תקום ולא תטר את בני עמך וכו' (יט-יח)

It is forbidden to feel animosity and reciprocate toward an individual who refused to do a favor. That is bearing a grudge. But why does the *Torah* focus on the person in position to take revenge and not on the original individual who refused to help a friend in need? Doesn't this act of revenge seem somewhat justified?

R' Henech Leibowitz Shlit"a gives a very insightful answer. *Hashem* is the creator, and therefore, the ultimate authority on the underpinnings of human emotion. He recognizes that not always is a human being's first impression, the actual truth. A neighbor who finds it too difficult to share or part with his possessions to help a friend, does not have the proper appreciation for *chessed* - kindness. The friend, however, is on a higher level of *chessed* and understands the true importance of helping someone in need. He would have no problem lending a needed item to his neighbor, were it not for the *שנאה* - *hatred*, that poisons his desire to perform this kindness. The *Torah* is emphasizing that hatred between two Jews is the root of the problem, and therefore, one must never bear a grudge, no matter how justified it may seem. There is almost never a situation where any Jew is allowed to feel hatred for a fellow member of *Klal Yisroel*.

הוא היה אומר.....

R' Yissocher Dov of Belz ZT"L would say:

"You want to know what true "Greatness" is? To feel truly united with another person in *his* experience, either joyous or sad, is a mark of tremendous sensitivity and real greatness."

A **wise person** once said:

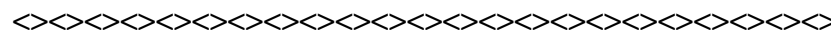
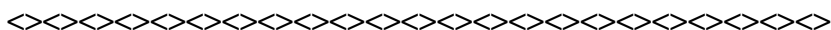
"People are like stained glass windows. They sparkle and shine when the sun is out, but when the darkness sets in, their true beauty is revealed only if there is light from within."

R' Menachem Mendel of Kotzk ZT"L would say :

"The best and most beautiful things in the world cannot be seen or even touched. They must be felt with the heart."

MAZEL TOV TO RABBI AND MRS. BERGER ON THE BAR MITZVAH OF THEIR SON, BINYOMIN נ"י. MAY THEY SEE MUCH NACHAS

To sponsor or dedicate an issue call 845-362-4380 or E-Mail: TorahTavlin@aol.com

[illegible]